

Columba

Aura Riihonen

Sara Hildén -akatemia 2026

kuvataiteen perusopetuksen lopputyö

Minä kuvantekijänä ja suhteeni taiteeseen

Olen Aura Riihonen ja olen opiskellut taidetta Sara Hilden - akatemiassa 11-vuotta. Aloitin opintoni alakoulun ensimmäisellä luokalla ja nyt olen lukion toisella. Olen koko elämäni harrastanut taidetta eri muodoissa, mutta erityisesti kuvataide on aina ollut minulle mieluisaa. Olen kuitenkin kulttuurin suurkuluttaja ja rakastan balettia, oopperaa, teatteria ja musiikkia. Muuta kulttuuria tykkään nauttia, mutta kuvataidetta tehdä, sillä se on minulle luontainen tapa ilmaista itseäni.

Minua inspiroivat monet taiteilijat. Käyn paljon taidenäyttelyissä. En suoranaisesti ota mallia niistä, mutta kyllä ne varmasti alitajuntaisesti vaikuttavat. Olen myös kiinnostunut historiasta, jolloin käyn myös muissakin museoissa. Erityisesti kirkkotaide ja keskiaikaiset alttarimaalaukset inspiroivat minua.

Berthold Furtmeyr "Baum des Totes und des Lebens"

Carl Larsson: "Venus och Tummelisa"

Georges-Antoine Rochegrosse: "Cleopatra Addressing the People,"

Gustav Adolf Mossa: "Le Paradis et la Péri"

Victoria&Albert -musco

Suhde taiteeseen

Kirjoitin perusopintojeni portfolioon, että taide on kaikki ihmisen tekemä luova itseilmaisuus. Taidekäsitykseni ei ole huomattavasti muuttunut syventävien opintojen aikana.

Teen taidetta ehkä hieman eri materiaalein kuin ennen. Aikaisemmin maalasin erityisen paljon akryyleilla, mutta viimeisen vuoden aikana olen tehnyt pääasiassa akvarelleilla, kuten lopputyönikin. aikaisemmin en pitänyt akvarelleista, sillä ne olivat liian epävarmat. Pelkäsin tätä myös aloittaessani lopputyötä, mutta huomasin akvarellien olevan yllättävän ohjattavissa olevat.

Perusopintojen portfolioissa kerroin, että pidän erityisesti töistä, joissa on tarina tulkittavaksi. Tämä heijastuu nykyisiin töihini, sillä työni ovat usein melko symbolisia. Tykkään kuvata niihin asioita kuvallisesti ilman sanoja.

Kuvataidekoulussa en ole syventävien opintojen aikana käsitellyt erityisemmin kantaaottavia teemoja. Teen harvoin kantaaottavia teoksia, sillä teokset heijastavat ennemminkin sisäistä mielenmaisemaani, eivätkä ulkoista maailmaa. Olen kylläkin halunnut tehdä jotain historiaan viittaavaa työtä, jota olen yrittänytkin tehdä lopputyössäni. En ole aikaisemmin tehnyt työtä samasta aiheesta kuin lopputyöni, joten se oli jännittävää.

Katsaus syventäviin opintoihin 9.-10. vsk

Syventävien opintojeni aikana olen käynyt sarjakuva-, maalaus- ja nykytaidekurssit. Erityisesti nykytaidekurssi oli kiinnostava, sillä en ollut ikinä tehnyt mitään sen tapaista. Pääsimme kokeilemaan muun muassa muraalin maalaamista ja performanssitaidetta. Uusien työskentelymuotojen kokeileminen on mukavaa, vaikka se ei olisikaan oma juttunsa. Performanssitaide ei itseäni työskentelymuotona kiinnostanut, mutta sen kokeileminen oli silti kiinnostavaa.

Töistäni onnistuinen oli sarjakuvakurssilla tekemäni sarjakuva avaruusolentotyöistä. Olen vieläkin ylpeä siitä. Vaikka koen kehittyneeni siitä vieläkin eteenpäin, niin sain siinä kuvattua mitä halusinkin.

Halusin tietysti kehittyä ilmaisussani eteenpäin syventävien opintojen aikana. Minulla oli tavoitteena myös saada aikaan tunteita katsojassa töideni avulla. Mielestäni olen kehittynyt paljon syventävien opintojen aikana. Työni ovat melko erilaisia kuin aikaisemmin ja olen löytänyt myös uusia työskentelytapoja. Tavoitteenani on yhä herättää tunteita, mutta sen onnistumista on tietysti vaikeampi arvioida. Syventävien opintojen edettyä tavoitteekseni muotoutui myös uuden innostuksen löytäminen. Silloiset työskentelymuotoni tuntuivat rajoittavilta ja en ollut enää yhtä innostunut kuvataiteesta. Koen kuitenkin löytäneeni uuden innostuksen maalaamisen ja erityisesti akvarellimaalauksen kautta, joka heijastuu myös lopputyöni tekniikkavalinnassa.

Käsittelin syventävien opintojen aikana monia aiheita. Useimpia niistä ilman suurempaa tausta-ajatusta. Edellämainitussa sarjakuvassani keskeinen aihe oli identiteetti ja se miten fanit eivät kunnolla tunne omia idoleitaan. Laulajatyttöjen muuttuminen avaruusolentoiksi salaa yleisöltään kuvasti sitä, miten julkisuuden henkilöiden tiimit pitävät heidän todellisen luonteensa ja elämänsä piilossa faneilta. Tässä työssä oli kaikista selkein aihe. Toisissa töissä käsittelin muun muassa perhettä. Maalasin pikkusiskostani Italiassa erittäin suuren maalauksen, joka oli itselleni tärkeä.

En kuitenkaan koe että töissäni oli mitään yhteistä teemaa, jota olisin käsitellyt. Ainoa mitä tulee mieleen on, että haluan aina maalata itselleni tärkeitä tai minua miellyttävistä aiheista. Haen kauneutta, mutta joskus on myös kiva ottaa kantaa. En kuitenkaan tietoisesti seuraa mitään tiettyä aihetta. Lopputyöni ei siis seuraa muiden töideni aiheita.

Lopputyö

Tekniikka ja tavoitteet

Lopputyöni materiaali on akvarelli paperille. Valitsin tekniikan sillä perusteella, että se tuntui sillä hetkellä minulle kiinnostavalta. Olin aikaisemmin syksyllä innostunut akvarelleista, joten päätin käyttää niitä myös lopputyössäni. Olin aikaisemmin maalannut paljon akryyleilla, mutta ne eivät enää tuntuneet sopivilta. Harkitsin pitkään näiden tekniikoiden väliltä, mutta päädyin lopulta akvarelleihin. Aluksi ajattelin tekeväni kuitenkin osan työstä tai yksityiskohdat akryyleilla. Kun sen aika tuli, päädyin kuitenkin tekemään yksityiskohat guassilla, sillä se käyttäytyy enemmän akvarellin mukaisesti.

Maalaan akvarelleilla useimmiten “märkää kuivalle” -tekniikalla, jolloin akvarelliin on sekoitettu runsaasti vettä, mutta paperi on kuiva. Tein työn sinisen taivaan kuitenkin “märkää märälle” -tekniikalla, jolloin maalaamani kohta oli valmiiksi kostutettu. Tein tämän puhtaasti kokeilemisen takia, mutta pidin kuitenkin normaalista työskentelytavastani enemmän, sillä koen saamani sillä sellaista pintaa, kuin haluan.

Toteutustavassa minulle oli tärkeää, että tiesin hallitsevani tekniikan jo ainakin jokseenkin hyvin. Aivan uuden tekniikan opettelu olisi ollut liian haastavaa minulle. Siksi valitsin tehdä maalauksen. Akvarellilla en kuitenkaan ole tehnyt läheskään näin isoa työtä aikaisemmin. Tämä oli siis minulle uutta ja tilaisuus oppia.

Lopputyölle minulla oli vaikeuksia keksiä tavoitteita. Halusin oikeastaan tehdä sen vain ajallaan valmiiksi. Toisaalta pelkäsin, että saisin työn liian nopeasti valmiiksi, sillä työskentelytahtini on usein nopea. Sen takia halusin myös tehdä suurikokoisen työn. Minulle ei onneksi tullut ongelmia aikataulujen kannalta kumpaankaan suuntaan.

Yksi selkeä tavoitteeni oli tuoda työhön symboliikkaa. Pidän symbolistisista töistä, joista tarinaa on mahdollista kaivaa pintaa syvemmältä. Siksi työni perustuukin vahvasti symbolien ympärille. Onnistuin tässä tavoitteessa mielestäni hyvin.

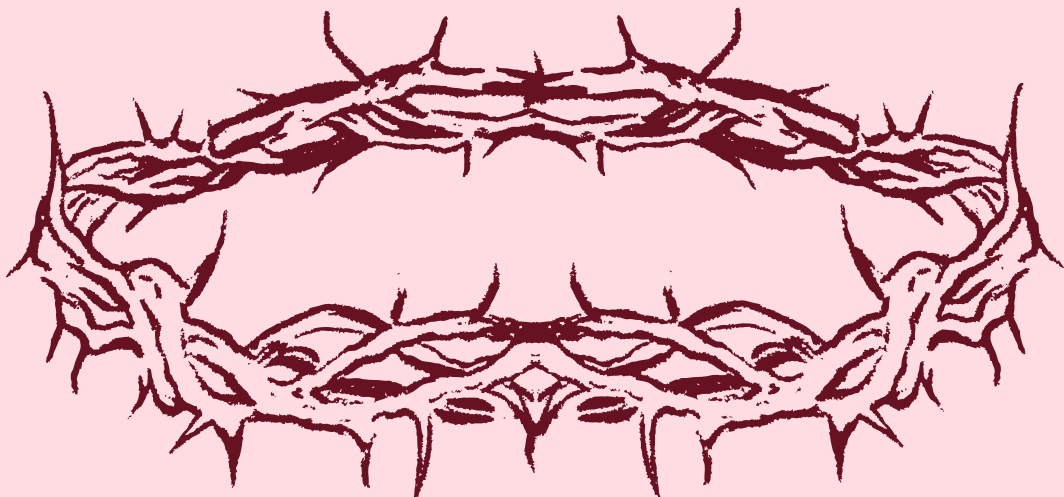
Aihe ja symbolismi työssä

Lopputyöni käsittelee naisen asemaa historiallisesti, mutta ehkä myös hieman nykypäivänä. Halusin tuoda esille muun muassa sitä, miten emme tiedä läheskään yhtä paljon naisten historiasta kuin miesten. Kodin ja naisten asioita ei kirjattu ylös, jolloin tämä tieto on kadonnut. Työni keskittyy ilmeeltään Eurooppalaiseen keski-aikaan, josta meillä on huomattavan vähän säilynyttä tietoa naisten elämästä. Sain innostuksen, kun luin viime kesänä kirjan “ Mystic, Poet, Widow, Wife: The Extraordinary Lives of Medieval Women” . Siinä kerrottiin keskiaikaisten naisten elämästä ja siitä miten vähän tietoa on kirjattu ylös.

Tuon aihetta esille erityisesti symbolien kautta. Osan olen löytänyt ja päättänyt googlen avulla ja ne tulevat monesta eri kulttuurista. Osa symboleista taas tulee minun ajatuksistani siitä, mikä sopisi symboloimaan tiettyä asiaa.

Halusin tuoda maalaukseen myös hieman viittauksia suomalaisuuteen, jonka takia valitsin pylväisiin ruiskoristeet. Naisen ulkonäkö (hiusväri, kasvopiirteet...) perustuu myös omaan itseeni ja sukuni naisiin. Halusin, että työn nainen heijastaa omaa itseäni. Naisen ei siis ole tarkoitus kuvata jokaista naista maailmassa tai Euroopassa.

Työssä näkyy myös uskonnollisia viittauksia. Halusin, että reunuksen köynnös muiduttaisi orjantappuraa. Se vähän kuin vangitsee työn naisen sisäänsä, ja vain kyyhky on vapaa lentämään pois. Mekon helmassa on omena, joka on viittaus Edenin puutarhan omena, jonka Eeva syö.

Lista symboleista

Viinirypäle: voitto

Leijona: maskuliinisuus ja voima

Särkynyt sydän-kukka: sydänsurut ja pettymys

Tuli: tuhoava voima

Pksisarvinen: puhtaus ja viattomuus

Sakura kukka: kuolevaisuus

Omena: perisynti (original sin)

Aurinko: maskuliinisuus

Lohikäärme: suojaava voima

Kuu ja Venus (tähti kuun vieressä): feminiinisyys

Kyyhky: vapaus

Red carnation kukka (pylväissä): lupaus

Ruis (pylväissä): suomalaisuus ja sitkeys

Köynnökset: sinnikkyys

Plematis (liila kukka reunuksissa): viisaus

Runo

Työn reunaa kiertää 1200-luvulta peräisin oleva englantilainen runo“ Say me, wight in the brom“ . Runossa nainen kysyy luudan hengeltä kuinka saada aviomiehensä rakastamaan häntä. Henki vastaa, että pidä suusi kiinni niin saat tahtosi.

Kun minulle tuli ajatus kirjoittaa runo työn reunukseen aloin etsimään keskiaikaisia runoja naisista. Mielestäni tämä runo sopii työn aiheeseen, sillä se kuvaa hyvin ajatusta siitä, että nainen tulisi nähdä mutta ei kuulla. Runo kiemurtelee työn reunoilla, ja lukitsee työn naisen sisäänsä.

Vaikutteita muista töistä

Työn naisen asento ja sidotut kädet ovat saaneet inspiraatiota tästä maalauksesta:

William Shakespeare Burton: "King of Sorrows"

Yleinen värimaailma ja linnun lisääminen:

Pylväiden koristeet:

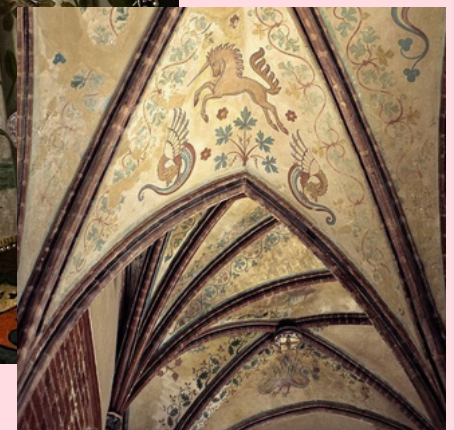

antikisiet laatat

Mekon koristeellisuus:

Malborkin linna, Puola

Pala työstä: Nicholas Hilliard: "Elisabeth I", (sijaitsee Hardwick Hall, Derbyshire)

Työskentely

Suunnittelu ja luonnostelu

Aloitin työn suunnittelulla. Tein luonnoksia muistivihkoon ja kokosin referenssikuvia. Kokosin vihkooni myös värimaailman, jota haluan käyttää työssä.

Työn paperin valitsemisessa ja saamisessa oli jonkin verran ongelmia. Ensimmäisen luonnoksen tein aivan normaalille A3 akvarellipaperille. Haluisin kuitenkin työstäni suuremman, jolloin lähdin etsimään toista paperia. Koululta löytyi suurikokoista akvarellipaperia, jolle teinkin toisen luonnokseni. Toinen luonnos oli kooltaan puolet lopullisesta työstä. Tämä paperi oli kuitenkin liian ohutta, jolloin paksumpaa paperia piti tilata. Olisin halunnut tehdä työstä vielä jonkin verran suuremman, mutta sen kokoista paperia ei löytynyt Suomesta. Tilattua paperia piti odottaa kolme viikkoa, jonka aikana ehdin suunnitella työni perinpohjaisesti.

Työn ensimmäinen luonnos:

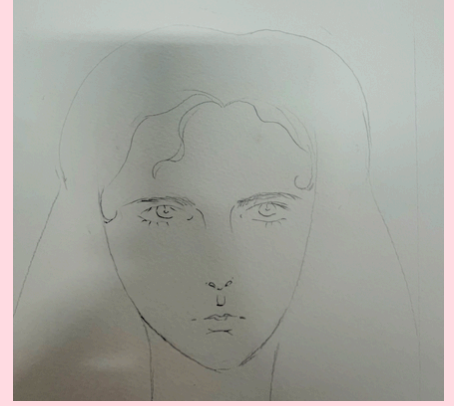

Ensimmäisestä luonnoksesta halusin tuoda takaisin punaisen reunuksen.

Työn toinen luonnos:

naisen ensimmäiset kasvot:

Työn aloitus

Aloitin itse työn luonnostelemalla sen paperille. En ollut tyytyväinen ensimmäisiin kasvoihin, joten jouduin tekemään ne monta kertaa. Oli myös vaikea päättää, minkälaiset hiusten tulisi olla.

Ensimmäisenä värinä käytin sinistä, jolla maalasin taivaan ja mekon. Aloitin myös maalaamaan mekon ornamentteja. Halusin, että mekko on tarpeeksi vaalea, että kuviot näkyvät selvästi. En luonnoksissa ollut suunnitellut kuvioita, mutta kun aloin lunnostelemaan oikeaa työtä, mekko oli mielestäni liian tyhjä. Tein mekkoon myös muita koristeluita kuten röyhelöä.

ensimmäiset kerrokset väriä:

värikerrokset

Hiljalleen aloin rakentamaan työn muuta värimaailmaa.

värikerrosten eteneminen:

Maalasin mekon yksityiskohdat valmiiksi ja linnun jalat sekä nokan. Lisäksi aloitin maalaamaan ihoa. Vahvistin myös kuuta ja Venusta, sillä ne hukkuivat siniseen taivaaseen.

Maalasin taivaseen pilviä, sillä ajattelin sen näyttävän liian tyhjältä.

Seuraavaksi maalasin taustaa: maalasin lattian pinkiksi ja siihen aaltokuvioita, holvikaaret ja pylväät maalasin keltaiseksi, koska halusin niiden erottuvan sinisestä taivaasta. Taustalle tein myös köynnöksiä, koska se näytti muuten liian tyhjältä.

Halusin käyttää työssä värejä, jotka sopivat hyvin yhteen. En myöskään halunnut, että siinä olisi liikaa sävyjä, joten yritin käyttää samoja sävyjä monissa paikoissa. Käytin esimerkiksi samaa pinkkiä sekä lohikäärmeissä että reunoissa ja lattiassa. Käytin myös samaa punaista monessa paikassa mekossa.

reunat

En ollut muuten tehnyt työn etenemiseen muunlaista aikataulua, mutta tiesin tarvitsemani reilusti aikaa reunojen maalaamiseen. Luonnosteluvaiheessa siihen meni pisin aika ja maalausvaiheessa pisin yksittäiseen asiaan käyttämäni aika.

Työn suunnitteluvaiheessa ajattelin tekeväni reunan tumman taustan akryylimaalilla. Päädyin kuitenkin guassiin sen ominaisuuksien takia. Guassi käyttäytyy hieman kuin vesiväri, eli sitä voidaan ohentaa vedellä. Halusin, että pinta ei olisi liian täydellinen ja sain sen onnistumaan guassilla.

En ollut myöskään aivan varma ruskeasta väristä. Harkitsin erilaisten ruskeansävyjen ja mustan välillä. Olen tyytyväinen lopulliseen valintaani ja se täydentää kokonaisuutta.

köynnökset maalattuna:

tumma guassi väleihin:

guassi ja viimeistely

Viimeistelin työn guassilla ja akvarelleilla. Halusin tuoda lisää yksityiskohtia lintuun ja naisen hiuksiin. Päädyin tekemään linnun tummansiniseksi, vaikka olinkin suunnitellut sen valkoiseksi. Nyt se ei siis olekaan valkoien rauhankyyhky vaan sininen.

Lopuksi kirjoitin myös runon maalauksen reunaan. Tein tämänkin akvarelleilla. Lisäsin tekstin väliin ja ympärille myös kukkaköynnöksiä. Lopuksi koristelin myös pylväät. Olin ollut pitkään epävarma siitä, mitä niihin tekisin. Olin harkinnut muun muassa marmoripinnan tekemistä, mutta koin sen liian vaikeaksi. Pylväisiin tekemäni ruis- ja kukkakuviot onnistuivat hyvin. En kuitenkaan pidä erityisesti pylväiden juuriin tekemistäni raidoista.

itsearviointi

Päättötyön tekeminen tuntui kivalta. Oli mukava päästä lopettamaan opinnot isolla työllä, josta sai tehdä juuri omanlaisen. Helpointa työskentelyssä olikin juuri oman työn tekeminen, eli minulla maalaaminen. Parasta oli nähdä oma valmis työ ja muiden valmiit työt kuukausien työskentelyn jälkeen.

Työn tekemistä en kokenut vaikeaksi, vaan enemmänkin ajatustyötä. Vaikeinta oli idean keksiminen. Alkuun pääseminen oli hieman turhauttavaa, sillä aihetta ja toteutustapaa oli vaikea keksiä. Olin koonnut joitain ideoita jo edellisenä kesänä, mutta en ollut tarpeeksi tyytyväinen niihin toteuttaakseseni niistä mitään. Tärkein oppimani asia oli työskentelyn aikatauluttaminen, sillä en ole joutunut tekemään sitä ennen.

Olen itse erittäin tyytyväinen lopputulokseen. Sain siinä ilmaistua mitä halusinkin ja teos vastaa omia tavoitteitani. Jos jotain voisi tehdä toisin, käyttäisin hiuksiin enemmän aikaa. Muuten olen erittäin tyytyväinen.